

Stavovi građana o socijalnim radnicima Republike Srbije

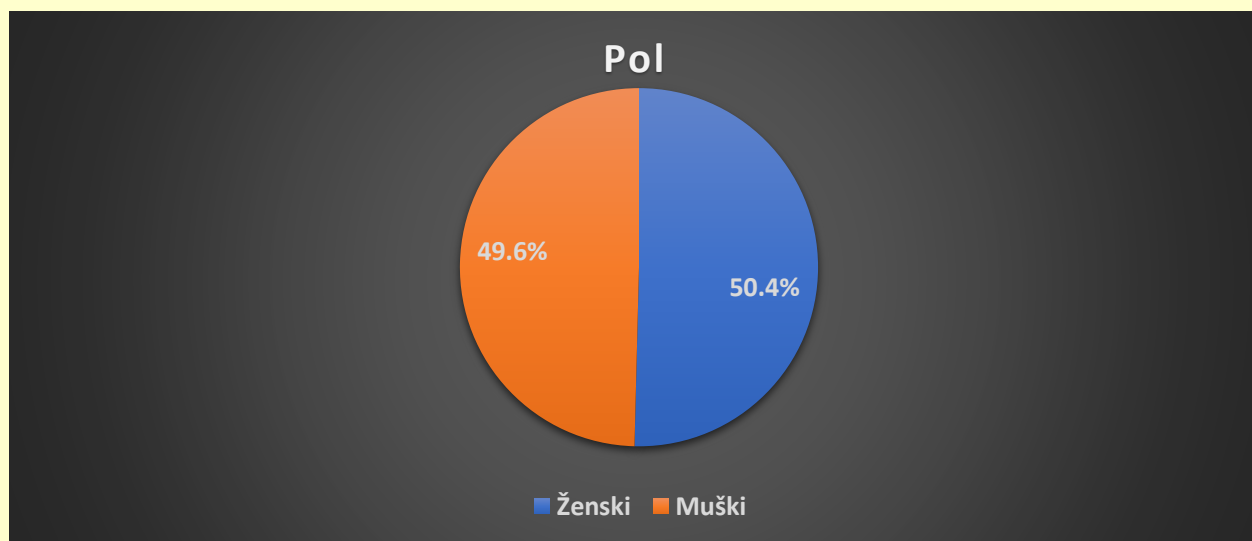
Studenti II godine Fakulteta političkih nauka sa smera socijalni rad i socijalna politika, sprovedli su istraživanje pod nazivom „Stavovi građana o socijalnim radnicima u Republici Srbiji“. Naša ideja bila je da se upoznamo sa mišljenjima stanovnika Srbije obuhvatajući podjednako oba pola i različite starosne, geografske, obrazovne i druge grupacije. Cilj istraživanja bio je da ispitamo stavove koje građani imaju o socijalnim radnicima u Republici Srbiji, koliko smatraju profesiju socijalnog rada bitnom za zajednicu, kao i koliko su upućeni u sam rad i zaduženja socijalnih radnika. Najpre su postavljena opšta pitanja, a zatim konkretnija tematska pitanja u vezi sa socijalnim radnicima i profesijom koju obavljaju. Neka od tih pitanja podrazumevala su osobine socijalnih radnika, lične stavove ispitanika o njima, ali i šta bi oni promenili u njihovom radu.

Profesija socijalnih radnika u Srbiji je dugo vremena jedna od najosporavanijih. Iako je socijalni rad jako humana delatnost, u našoj zemlji je godinama unazad degradirana. Smatramo da položaj socijalnih radnika u našoj državi nikada nije bio lošiji, jer mediji danas stvaraju predrasude o ovoj profesiji, a pogotovo o samim socijalnim radnicima. Mišljenja smo da sam položaj ljudi koji se bave socijalnim radom nije u skladu sa poslom koji obavljaju i stoga smo želeli da ovim istraživanjem ispitamo šta građani Republike Srbije misle o ovim temama, ali i da podstaknemo dodatana razmišljanja kod njih kako bi se više zainteresovali i informisali o ovoj temi.

Kako je epidemija koronavirusa i dalje u toku, samim tim smo zbog zdravstvenih i bezbednosnih razloga bili sprečeni da istraživanje sprovodimo na terenu, te smo se iz tih razloga odlučili za online anketu. Za prikupljanje podataka koristili smo online me Google upitnik, koji se sastojao od 22 pitanja. Upitnik je bio sačinjen od pitanja zatvorenog, otvorenog i mešovito tipa. Realizacija istraživanja bila je na nivou cele Republike Srbije u periodu od 17. aprila do 28. aprila 2021. godine i sakupljeno je 1.114 upitnika popunjenih od građana iz svih krajeva Srbije.

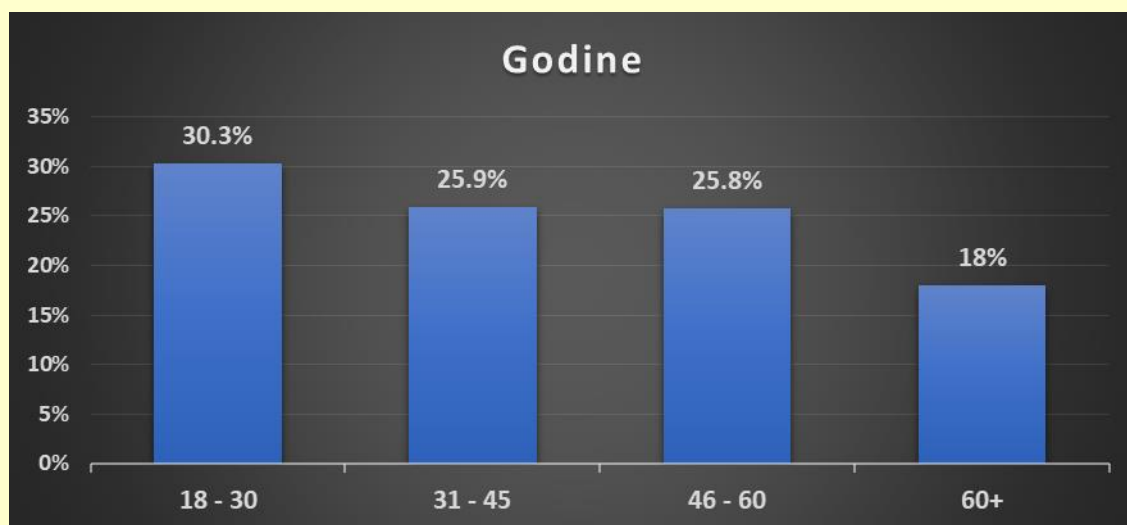
Rezultati istraživanja

Prvih nekoliko pitanja odnosi se na opšte informacije o ispitanicima. Od ukupnog broja ispitanika koji je učestvovao u istraživanju, skoro je jednak broj muških i ženskih ispitanika, s tim što je ženski pol malo zastupljeniji sa 50.4%, dok je muški ispitanika bila 49.6%.

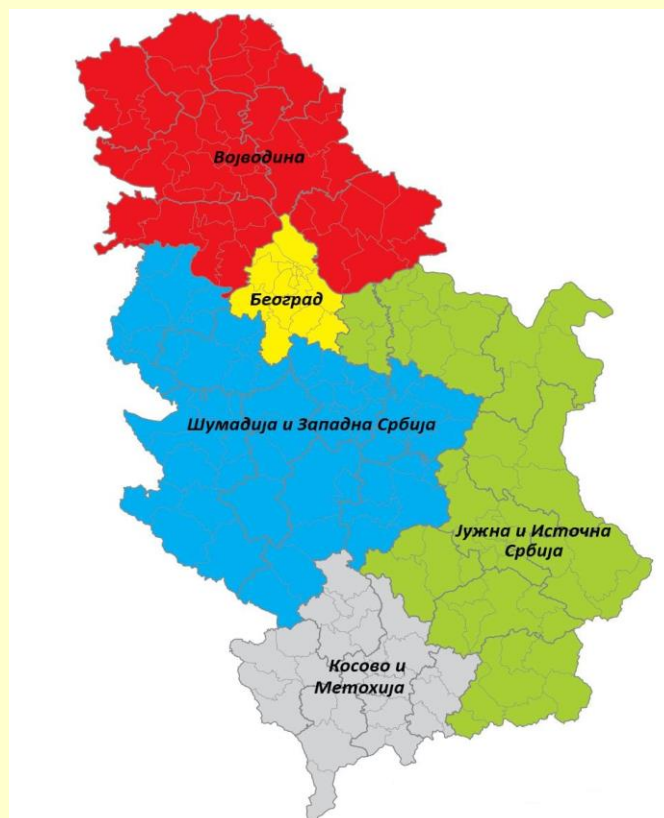

Starosna struktura ispitanika obuhvatila je četiri kategorije: prva su mladi od 18 do 30 godina, zatim od 31 do 45 godina, potom od 46 do 60 godina i stariji od 60 godina. Najveći procenat ispitanika po starosnoj strukturi predstavljaju mladi od 18 do 30 godina, sa 30.3%, zatim ispitanici iz kategorije od 31 do 45 godina sa 25.9%, skoro identičan je procenat ispitanika

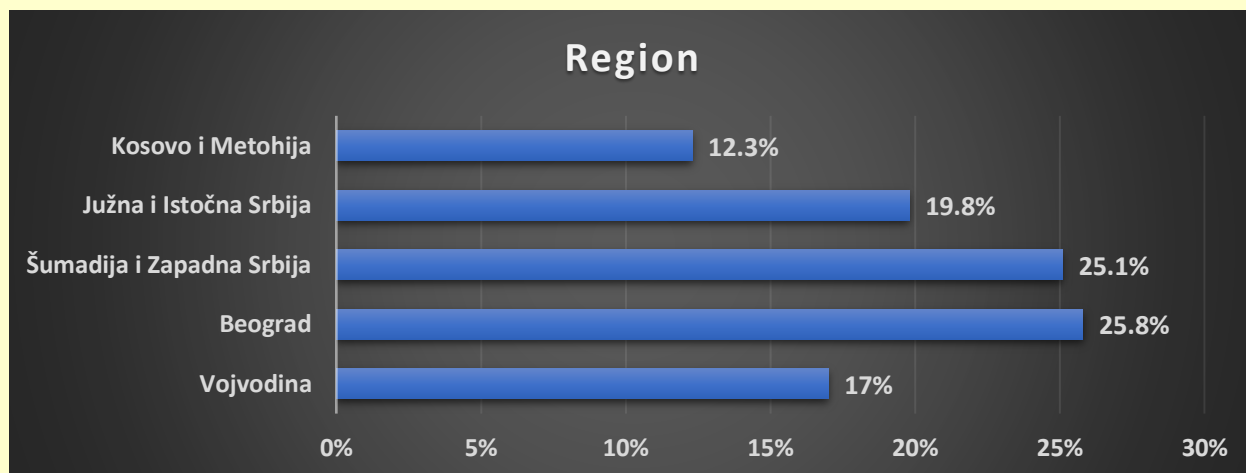
iz kategorije od 46 do 60 godina, dok je najmanji procenat ispitanika iz grupe od preko 60 godina, tačnije njih 18%.

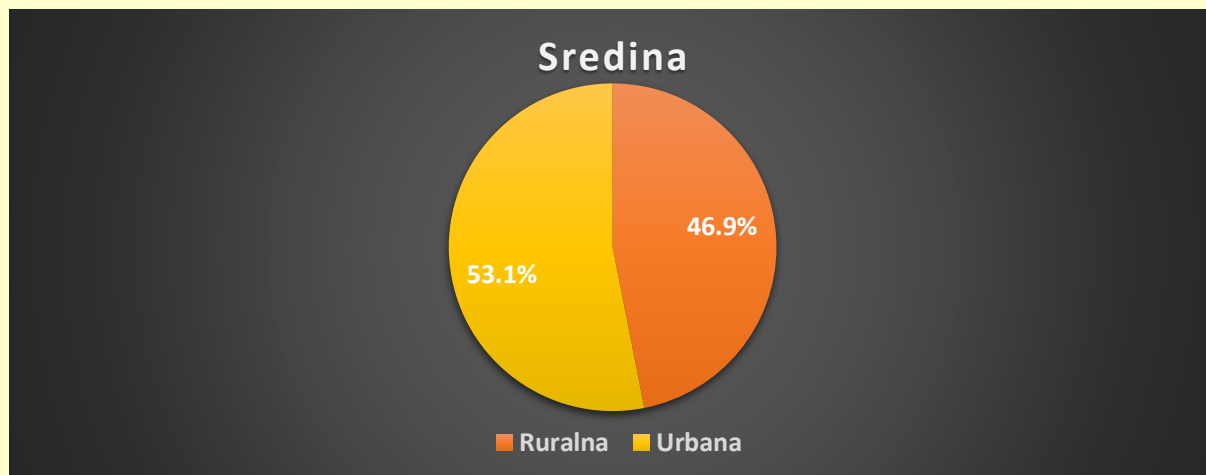
Što se tiče regiona iz kog dolaze ispitanici, težili smo da obuhvatimo teritoriju čitave Republike Srbije, prateći usvojenu regionalnu podelu.

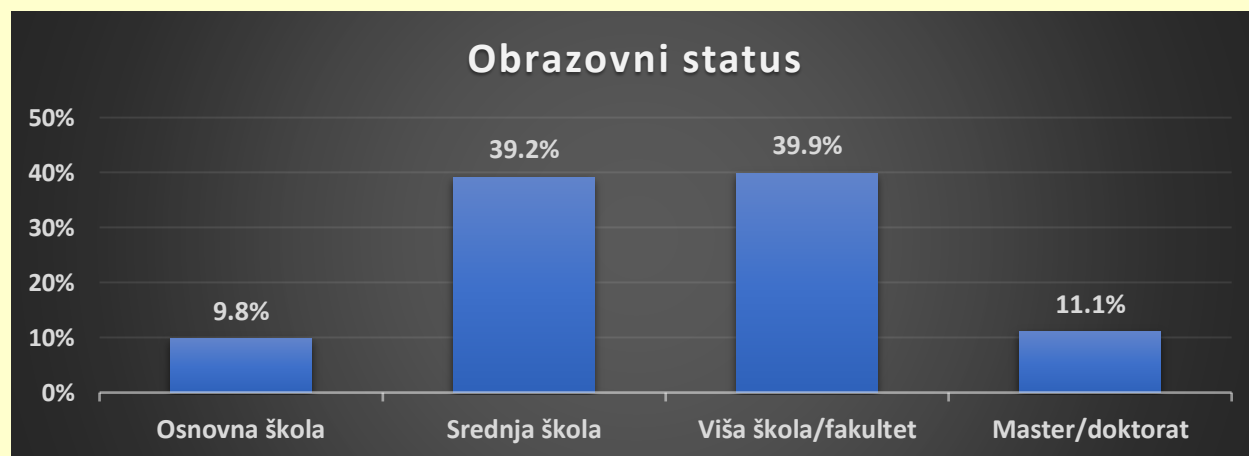
Najveći broj ispitanika imali smo sa teritorije glavnog grada Beograda, gde je upitnik popunilo 25.8%. Zatim, na drugom mestu, nalazi se region Šumadije i Zapadne Srbije odakle je anketu odradila ¼ ispitanika. Po zastupljenosti potom slede ispitanici iz Južne i Istočne Srbije odnosno njih 19.8%, dok je iz Vojvodine bilo nešto manji broj ispitanika, odnosno 17%. Na kraju, najmanji procenat ispitanika koji su popunili upitnik imali smo sa Kosova i Metohije, gde smo uspeli da sakupimo odgovore od 12.3% ispitanika.

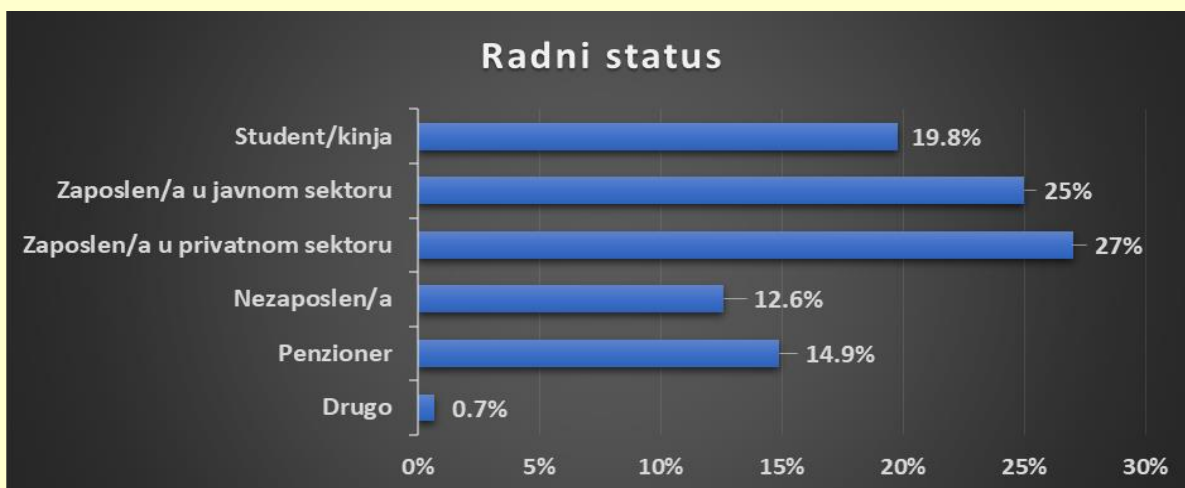
Kada je reč o tome odakle građani dolaze, da li je u pitanju ruralna ili urbana sredina, znatne razlike nije bilo. Želeći da saznamo stavove građana iz oba tipa sredine, težili smo i da ih podjednako uključimo, jer smatramo da je od velikog značaja uviđanje uticaja različitih stavova u dobijanju konačnih rezultata. Što se tiče konkretnih brojki 53.1% ispitanika istraživanja je iz urbane odnosno gradske sredine, a nešto manji broj od 46.9% ispitanika dolazi iz ruralne, odnosno seoske sredine.

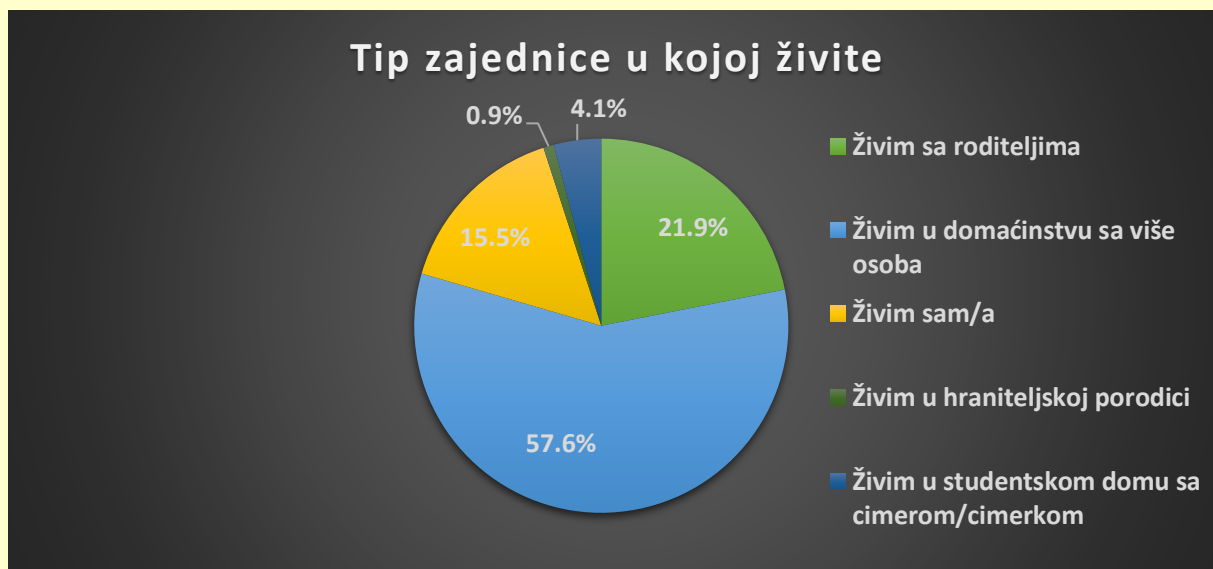
Kada je reč o obrazovnom statusu ispitanika, postojale su četiri kategorije: osnovna škola, srednja škola, viša škola/fakultet i master/doktorat. Namera je bila da obuhvatimo različite obrazovne grupe kako bismo uvideli diferenciranost razmišljanja o socijalnim radnicima ljudi sa završenom samo osnovnom školom i ljudi sa masterom ili doktoratom. U istraživanju su približno jednako učestvovali ispitanici koji su završili srednju školu, njih 39.2% i onih koji su završili neku višu školu ili fakultet 39.9%. Malo više od jedne desetine ispitanih lica u iznosu od 11.1%, ima završene master ili doktorske studije, a najmanji broj ispitanika, njih 9.8%, ima najniži stepen obrazovanja, odnosno završenu samo osnovnu školu.

Što se tiče radnog statusa, pitanje je klasifikovano u šest grupa: student/kinja, zaposlen/a u javnom sektoru, zaposlen/a u privatnom sektoru, nezaposlen/a, penzioner i drugo. Prema rezultatima istraživanja, najveći broj ispitanika zaposlen je u privatnom sektoru, njih 27%, dok je ¼ njih zaposleno u javnom sektoru. Sledi nešto manji broj ispitanika od 19.8%, koji čine studentsku populaciju, dok je penzionera bilo 14.9%. Nezaposlenih lica je 12.6% od ukupnog broja ispitanika, dok je 0.7% ispitanika izabralo je opciju "drugo" što se tiče zaposlenja, gde su se izjašnjavali o angažmanu koji je drugačiji od ponuđenih.

Što se tiče pitanja koje se odnosi na tip zajednice u kojoj građani Srbije žive, na osnovu podataka koje smo dobili možemo zaključiti da većina građana živi u domaćinstvu sa više osoba, odnosno njih 57.6%. Duplo manji broj ispitanika, odnosno 21.9% živi sa roditeljima, dok 15.5% građana žive sami. U studentskom domu sa cimerom/cimerkom živi 4.1% mladih, a u hraniteljskoj porodici živi manje od jedan posto ispitanika, tačnije njih 0.9%.

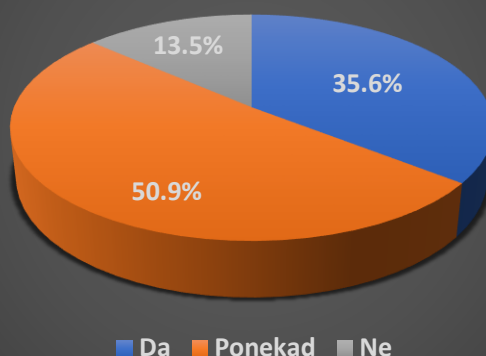
Na pitanje o zadovoljstvu materijalnom situacijom, interesovala nas je ocena ispitanika na skali od 1 do 5. Rezultati su takvi da je najveći procenat građana, tačnije 32.8% dalo srednju

ocenu 3. Odmah zatim, druga po brojnosti ocena ispitanika bila je ocena 4, gde je 28.2% ispitanika ocenilo da je uglavnom zadovoljna materijalnom situacijom. Najmanji broj ispitanika 6.9% ocenilo je da nisu uopšte zadovoljni materijalnom situacijom. Najvišu ocenu ili u potpunosti zadovoljni svojom materijalnom situacijom, dalo je 20.7% ispitanika, dok je ocenu 2 dalo 11.4% ispitanika. Ukupno gledano prosečna ocena zadovoljstva materijalnom situacijom građana koji su učesnici istraživanja je 3,44 što nam pokazuje da su građani umereno zadovoljni svojom finansijskom situacijom.

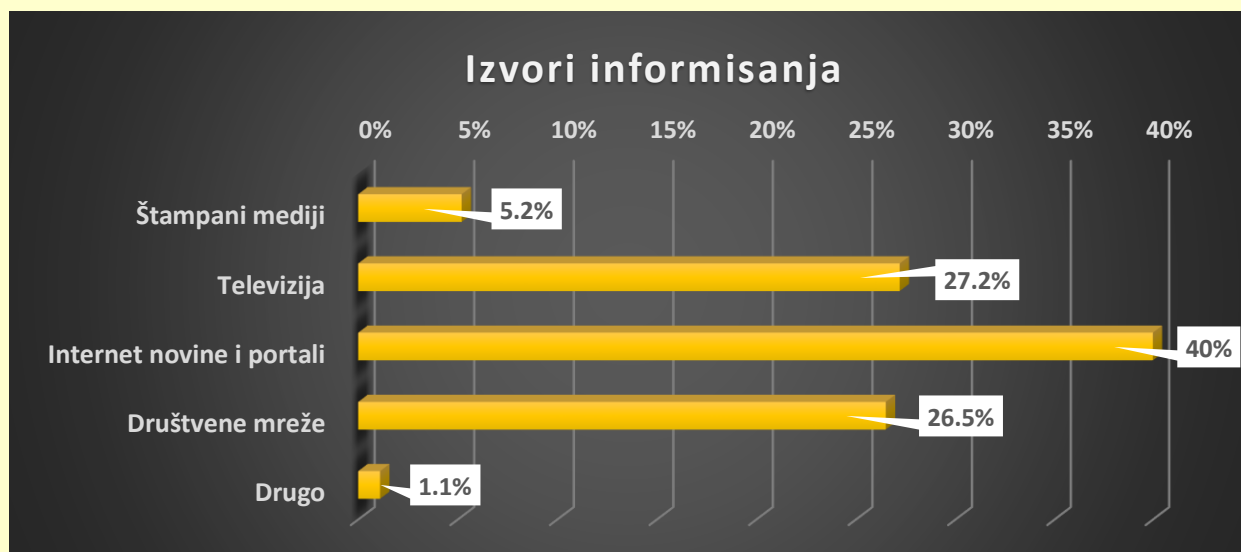

Na prvi pogled kroz svakodnevnu komunikaciju deluje da je veliki broj ljudi dobro upoznat sa političkim dešavanjima u našoj državi. Ono što nam govore podaci jeste da kada se postavi pitanje koliko dnevno prate politička dešavanja u državi, građani Srbije su u nešto više od polovine slučajeva odgovorili kako ih ponekad isprate. Više od jedne trećine ispitanika, odnosno 35.6% njih su odgovorili kako svakodnevno prate politička dešavanja, dok je svega 13.5% njih odgovorilo kako uopšte ne prate dešavanja. Na ovaj način vidimo da građani u većem procentu delimično ili u potpunosti prate dnevno-politička dešavanja u Republici Srbiji.

Praćenje dnevopolitičkih dešavanja u Srbiji

Građani Republike Srbije se o dnevopolitičkim dešavanjima informišu na raznovrsne načine, ali prevashodno putem internet novina i portala koji su ispitanici odredili kao svoje primarne izvore informisanja i za ovaj način informisanja opredelilo se 2/5 svih ispitanika. Drugi, nešto manje zastupljeni, izvori informisanja su televizija sa 27.2% i odmah za njima društvene mreže sa 26.5% primarnih korisnika. Štampani mediji predstavljaju glavni izvor informisanja za najmanji procenat ispitanika, odnosno tek 5.2% ispitanika se informiše putem štampanih medija. Preostalih 1.1% informiše se putem drugih izvora ili kombinujući prethodno navedene, bez isticanja nekog izvora kao primarnog.

Što se tiče praćenja rada resornog Ministarstva za zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, istraživanje je pokazalo da imamo veoma malu razliku između onih koji ponekad prate rad i to 44.2% ispitanika i onih koji ne prate rad Ministarstva, njih 40.6%. Najmanji broj ispitanika su oni koji redovnije prate rad Ministarstva i taj procenat iznosi 15.2%. Ovi podaci pokazuju da kod građana ne postoji preterano veliko interesovanje za rada ovog ministarstva, te samim tim mu i oni ne pridaju preterano veliki značaj, ali da ipak u pojedinim slučajevima isprate dešavanja.

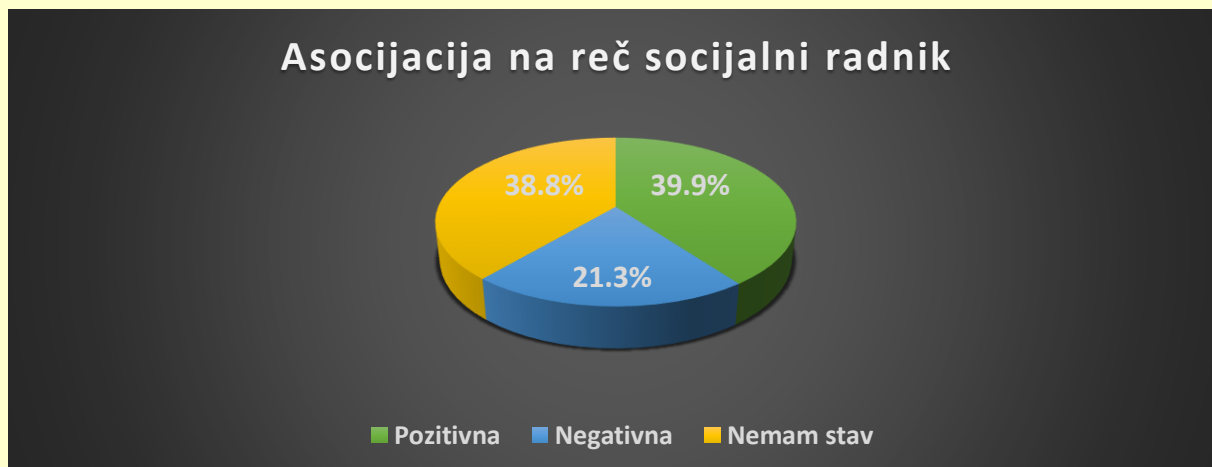

Na pitanje da li građani znaju ko je trenutni ministar Ministarstva za zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja najveći broj ispitanika, visok procenat od čak 69% njih, je odgovorilo tačno na ovo pitanje rekavši da je to aktuelna ministarka Darija Kisić Tepavčević. Među ostalim odgovorima najviše je zatim bilo, 14.5% ispitanika, koji misle da je ministar za zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja Zoran Đorđević, što je verovatna posledica činjenice, da je on u prethodnom mandatu obavljao tu funkciju. Od ostalih odgovora, 6.8% se nije opredelilo ni za jedan ponuđeni odgovor, već su dopisali osobu za koju smatraju da se nalazi na toj poziciji ili su istakli da ne znaju ko je ministar, dok 5.8% građana smatra da se na toj poziciji nalazi Gordana Matković, a 3.9% ispitanika smatra da tu funkciju obavlja Zlatibor Lončar. Visok procenat poznavanja ko je ministar pomenutog ministarstva, može se povezati i sa time da je ministarka

Kisić Tepavčević bila deo štaba za borbu protiv COVID-19, a da je ujedno njen prelazak na ministarsku poziciju izazvao veliku pažnju javnosti.

Najveći procenat ispitanika, njih 39.9% izjasnio se da ih reč socijalni radnik asocira na nešto pozitivno. Za nijansu manji broj ispitanika u iznosu od 38.8% njih, izjasnio se da nema stav na pomen reči socijalni radnik. Najmanji procenat ispitanika, koji iznosi nešto više od 1/5 ispitanika, izrazio je stav da ih reč socijalni radnik asocira na nešto negativno. Shodno polaznim pretpostavkama da je stav građana o socijalnim radnicima izrazito negativan, dobijeni podaci ipak ukazuju na to da građani imaju više pozitivnijih stavova o socijalnim radnicima, nego negativnijih. Dodatno bi procenti bili interesantniji, da je manje bilo ispitanika koji nemaju stav.

U narednom pitanju, koje nesporno prati prethodno, ponudili smo raznovrsne epiteke kako bismo uvideli na koji način građani vide socijalne radnike u Srbiji i na osnovu prikupljenih podataka možemo zaključiti sledeće. Napomena u ovom pitanju moguće je bilo izabrati više od jednog odgovora, te zbir odgovora zato iznosi više od 100%.

Najveće procenete ostvarile su sledeće karakteristike: 27.7%, smatra da su socijalni radnici odgovorni, dok 27.4% misli da su površni. Zatim, sa približnim brojem glasova prisutne su osobine kao što su profesionalnost (25%), posvećenost (23.2%) i korumpiranost (22.9%). Procenat od preko 20%, iznosile su i osobine, neprofesionalnost koja iznosi 22.4%, zatim nezainteresovanost od 22.1% i tolerancija sa 20.5%. Sa manje od 20% glasova, građani su birali osobine kao što su, stabilnost (19.7%), empatija (17.6%), dok su nadmenost (10.1%) i nasilnost (7.1%) karakteristike sa najmanje glasova. Ovo nam pokazuje da se stavovi procentualno gledano podudaraju sa stavovima iz prethodnog pitanja, gde je skoro duplo veći broj ispitanika ocenio pomen reči socijalni radnik sa pozitivnim stavom. Takođe, zanimljivo je da se nijedna karakteristika ne izdvaja u odnosu na ostale, već da su uglavnom građani podjednako birali ponuđene odgovore.

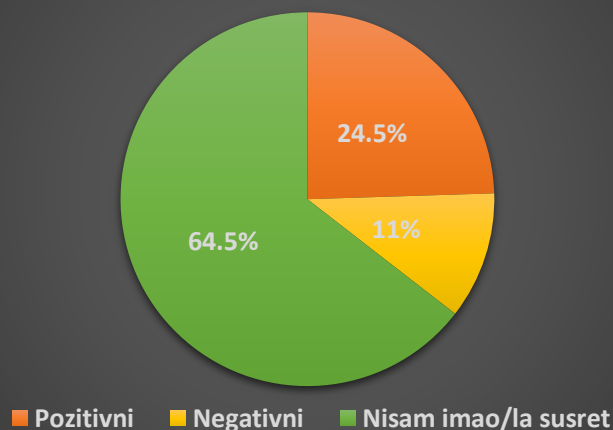

Radnici centra za socijalni rad imaju zakonsku obavezu da izađu u susret građanima kojima je potrebna pomoć i podrška, uključujući osobe sa raznim problemima. Statistika pokazuje da je 29.1% građana do sada imalo susret sa socijalnim radnicima iz različitih okolnosti. Nešto veći procenat od 35.2% ispitanika je onih koji do sada nisu imali susrete, niti poznaju nekoga ko se našao u situaciji da je zahtevao neki vid pomoći od socijalnih radnika. Mala razlika u odnosu na prethodni odgovor je da 35.7% ispitanika nije imalo susret, ali da poznaju nekoga iz svog okruženja ko jeste imao. Ovo nam pokazuje da su građani u Srbiji zbirno gledano u polovičnom broju slučajeva imali situacije da su bili korisnici usluga socijalnih radnika. Ono što svakako uvek mora da se uzme kao doza rezerve, jeste stav da su procenti možda i za nijansu veći, što je posledica čestih slučajeva da građani ne žele da istaknu pojedine životne susrete, zbog bojaznosti ili negativnih sećanja/iskustava.

Što se tiče ličnih utisaka o susretima sa socijalnim radnicima, od ispitanika koji su odgovorili da su imali neki vid susreta sa socijalnim radnicima mišljenja su podeljena. Naime, gledano procentualno, 2/3 onih koji su imali susrete smatraju ih pozitivnim, dok nešto manji broj građana ima negativne utiske. Ovim procentima se još jednom potvrđuju odgovori ispitanika dati u prethodnim pitanjima kojima se potvrđuje postojanje većeg broja pozitivnih ocena, kada se govori o pozitivnim i negativnim odnosima i stavovima prema socijalnim radnicima.

Lični utisci o susretima sa socijalnim radnicima

Na pitanje da li bi potražili pomoć ili socijalnu uslugu u centrima za socijalni rad ukoliko bi im ona bila potrebna, većina ispitanika od skoro 2/5, tačnije njih 39.9%, je odgovorila pozitivno, tj. da bi potražio/la pomoć. Odmah zatim 1/3 ispitanika je stava da bi razmislila o tom potezu. Znatno manji broj ispitanika, tek 15%, pokazao je odbojnost prema potencijalnoj pomoći koju pružaju centri za socijalni rad i odgovorio da ne bi potražio pomoć ili socijalnu uslugu. Visok procenat ispitanika koji bi potražili pomoć ili bi o tome razmislili posebno je ohrabrujuć i predstavlja jedan vrlo značajan znak u vidu poveranja koje građani imaju u ove institucije.

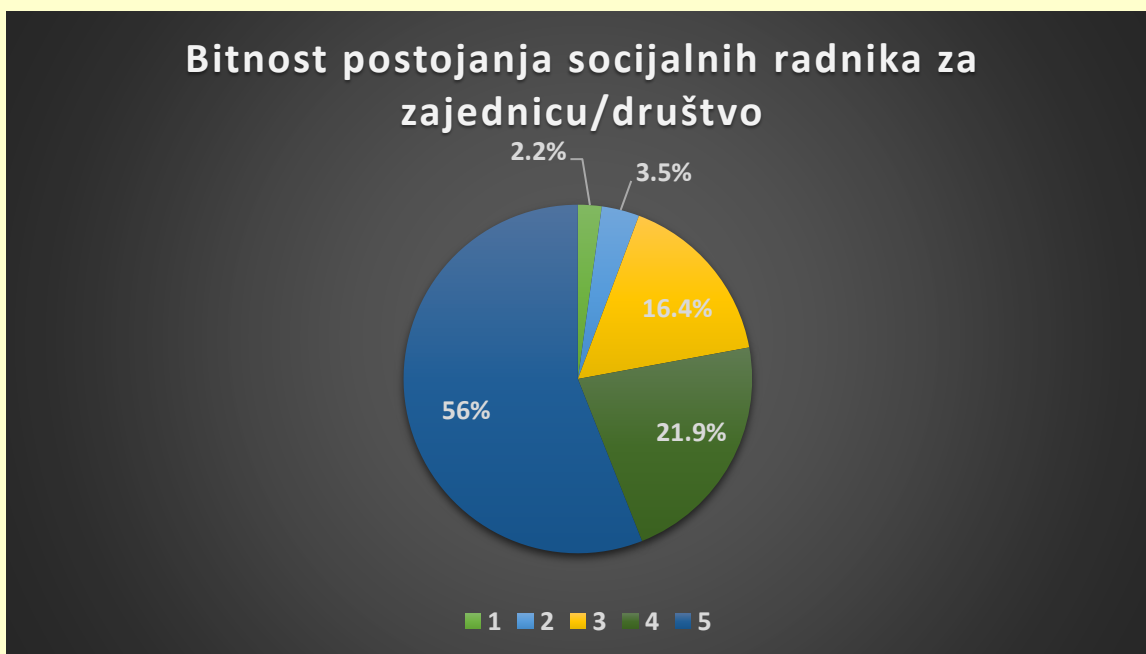
Da li bi potražili pomoć u centrima za socijalni rad

Građani Republike Srbije su na pitanje „Zaduženja socijalnih radnika“ imali mogućnost da sledeće tvrdnje ocene kao tačne ili netačne. Na tvrdnju koja se ticala „Sastavljanja izveštaja i davanja mišljenja u sudskom postupku“ 78.8% građana Republike Srbije je tačno odgovorilo ocenjujući ovu tvrdnju kao tačnu, dok je 21.2% tvrdnju ocenilo kao netačnu i pogrešilo. Sledeća tvrdnja se odnosila na „Sprovođenje vaspitnih sankcija izrečenih maloletnicima“, gde je 55.2% ispitanika ocenilo tvrdnju kao tačnu, dok je 44.8% ispitanika ocenilo tvrdnju kao netačnu. Na ovu tvrdnju većina ispitanika je odgovorila netačno, s obzirom na to da socijalni radnici ne sprovode vaspitne sankcije maloletnicima, već pišu izveštaje ukoliko je potrebno. Sledeća tvrdnja je vezana za „Postavljanje dijagnoze o zdravstvenom stanju klijenta“. Od ukupnog broja ispitanika, 20.6% ispitanika je ocenilo tvrdnju kao tačnu i pogrešilo, dok je značajniji broj od 79.4% ispitanika smatrao ovu tvrdnju netačnom i bio u pravu. Poslednja tvrdnja ovog pitanja se odnosila na „Praćenje socijalnog stanja pojedinca ili grupe“ gde je najveći broj ispitanika, u iznosu od 88.1%, ocenio ovu tvrdnju kao tačnu, a znatno manji broj njih, odnosno 11.9% ocenio je poslednju tvrdnju kao netačnu. Na četvrtu i poslednju tvrdnju većina, odnosno 88.1% je odgovorila tačno, dok je znatno manji broj od 11.9% pogrešio.

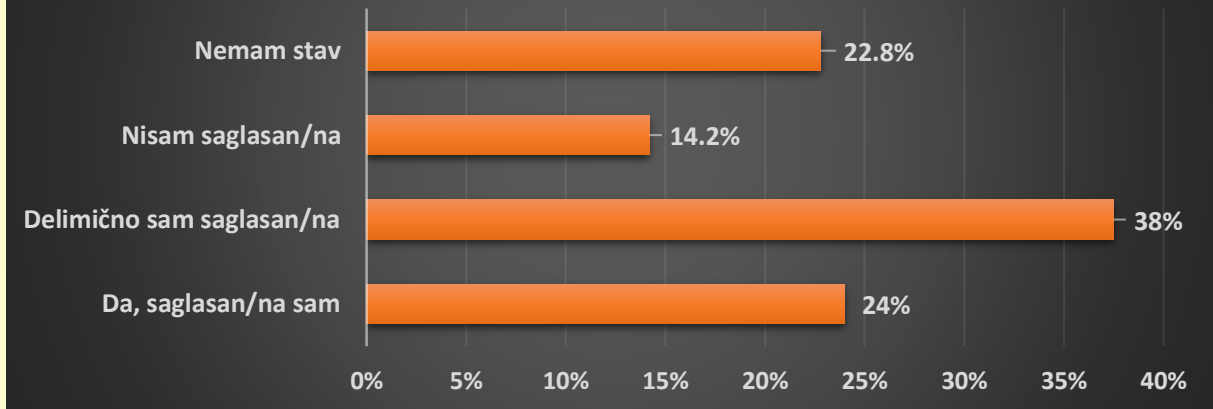

Na pitanje bitnosti postojanja socijalnih radnika za zajednicu/društvo, građani Republike Srbije izjašnjavali su se na sledeći način na skali od 1 do 5. Najveći broj ispitanika je stava da je postojanje socijalnih radnika veoma bitno za jednu zajednicu/društvo. To govori podatak da je više od polovine ispitanika, tačnije 56% njih reklo ovo, dok je nešto više od 1/5 njih dalo ocenu 4 na skali po bitnosti ovog zanimanja. Daleko manji je procenat onih ispitanika koji su ovo zanimanje ocenili ocenama 1-2-3, te ukupno gledano oni ne prelaze zbirno ni ¼ od ukupnog broja ispitanih. Čak i prosečna ocena od 4,26 govori u prilog tome da je po mišljenju ispitanika, bitno za jednu zajednicu/društvo postojanje zanimanja socijalnog radnika.

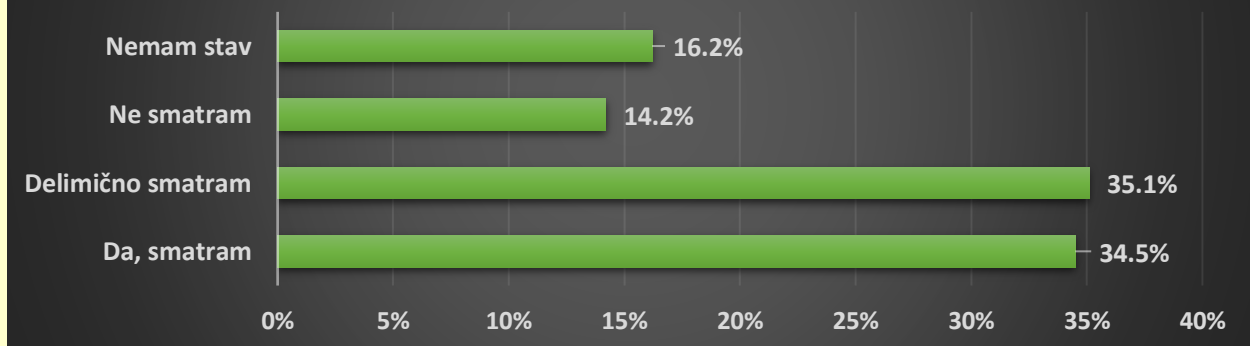
Na pitanje da li posao socijalnog radnika spada među ugroženija zanimanja u Srbiji, rezultati ankete pokazuju da je najveći broj ispitanika, odnosno 38% njih, odgovorilo da su delimično saglasni po pitanju ugroženosti zanimanja socijalnog radnika. Nešto manji broj ispitanika, preciznije 24% njih odgovorio je da smatra da je ovo zanimanje ugroženo, dok 22.8% nije imalo nikakav stav po ovom pitanju. Najmanji broj ispitanika njih 14.2%, smatra da zanimanje socijalni radnik ne spada među ugroženije profesije u Srbiji. Ovo potvrđuje naše pretpostavke da je zaista zanimanje socijalnih radnika u Srbiji među trenutno ugroženijim zanimanjima.

Posao socijalnih radnika je danas među ugroženijim zanimanjima u Srbiji

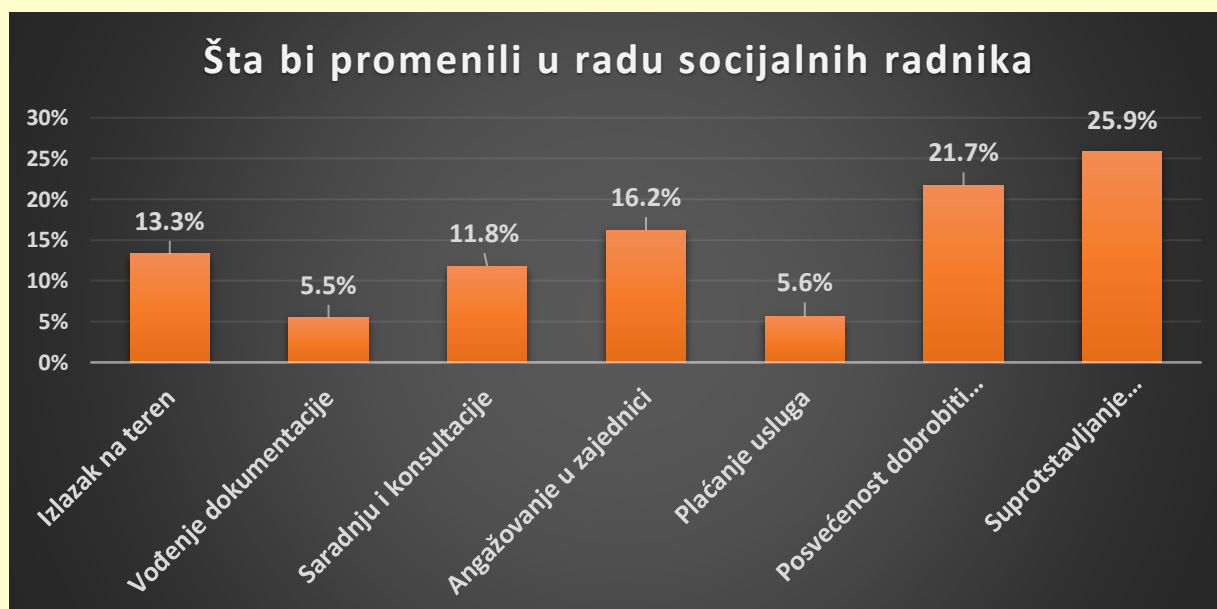

Istraživanjem je obuhvaćeno i mišljenje ispitanika o tome da li medijsko izveštavanje u Srbiji stvara predrasude o delovanju socijalnih radnika. Naime, 34.5% ispitanika smatra da mediji svojim izveštavanjem stvaraju predrasude o radu socijalnih radnika, dok svega 14.2% smatra da mediji nemaju uticaj na predstavljenost socijalnih radnika u javnosti. Najveći procenat ispitanika, njih 35.1%, smatra da mediji delimično utiču na stvaranje predrasuda, dok 16.2% ispitanih građana nema stav o postavljenom pitanju. Na osnovu podataka može se primetiti da veliki broj građana, tačnije preko 2/3 njih, ima stav da su mediji u Srbiji zaslužni u potpunosti ili delimično za postojanje predrasuda o radu socijalnih radnika, te to potvrđuje naše polazne pretpostavke.

Medijsko izveštavanje stvara predrasude o radu socijalnih radnika

Za kraj, postavili zanimalo nas je šta bi ispitanici promenili u radu socijalnih radnika. Rezultati su pokazali da su ispitanici u najvećem broju slučajeva 25.9%, odgovorili da bi to bilo suprotstavljanje diskriminaciji i korumpiranosti. Sledeći odgovor bio je posvećenost dobrobiti korisnika koji je dobio 21.7% glasova. Najmanje odgovora građani su dali za plaćanje usluga, odnosno 5.6% i vođenje dokumentacije, odnosno 5.5%. Odgovori koji se ističu kao najzastupljeniji, posebno odgovor za suprotstavljanje diskriminaciji i korumpiranosti veoma su zanimljivi za analizu. Ono što može biti jedan od potencijalnih razloga da baš ovi odgovori budu među najizraženijima, jeste potencijalni uticaj filma „Otac“. Iako se ovo ne može uzeti kao presudni faktor u oceni ovih podataka, pretpostavke na osnovu medijskog izveštavanja, ali i brojnih komentara na pomenuti film i te kako mogu doprineti u davanju odgovora ispitanika.

Zaključak

Cilj našeg istraživanja bio je da steknemo uvid u to kakvu sliku građani Republike Srbije imaju o socijalnim radnicima. Istraživanjem smo obuhvatili 1.114 ispitanika, pri čemu smo vodili računa o ravnomernoj zastupljenosti različitih kategorija građana kako po polu, starosnoj strukturi, obrazovanju, regionu Srbije i sredini u kojoj ljudi žive, tako i po obrazovnim kvalifikacijama i radnom statusu, kako bismo dobili najrealniju i što opštiju sliku o socijalnim radnicima u našem društvu.

Na osnovu dobijenih podataka možemo videti da je najveći broj građana zadovoljan svojom finansijskom situacijom, s obzirom na to da je na skali od 1 do 5 prosečna ocena zadovoljstva finansijskom situacijom 3,44. Kada je reč o izvoru informisanja, 40% naših ispitanika istaklo je kao glavni izvor informisanja internet novine i portale, dok su štampani mediji glavni izvor informisanja za najmanji broj ispitanika, svega njih 5,2%. Dnevnopolitička dešavanja u Srbiji, po rezultatima, većina građana, odnosno 50.9% prati tek ponekad, a najmanji procenat od 13.5% ne prati uopšte.

Analizirajući konkretna pitanja, odnosno ona koja se odnose na samu temu istraživanja, došli smo do podataka da 34.5% ispitanika smatra da mediji svojim izveštavanjem stvaraju predrasude, dok još 35.1%, smatra da mediji delimično utiču na stvaranje predrasuda o radu socijalnih radnika. Time smo potvrdili početnu hipotezu da medijsko izveštavanje često prikazuje socijalne radnike u negativnom svetlu. To nam pokazuje da vrsta informacija koja se u medijima plasira o socijalnim radnicima u velikoj meri utiče na mišljenje građana o socijalnim radnicima i tome kako oni obavljaju svoj posao.

Takođe, više od polovine ispitanika, tačnije 56% njih reklo je da je profesija socijalnog radnika bitna za jednu zajednicu, dok je nešto više od 1/5 njih dalo ocenu 4 na skali bitnosti ovog zanimanja. Čak i prosečna ocena od 4,26 govori u prilog tome da je po mišljenju ispitanika, bitno za jednu zajednicu/društvo postojanje zanimanja socijalnog radnika. Isto tako zanimljivo je i da se 39.9% ispitanika izjasnilo da ih reč socijalni radnik asocira na nešto pozitivno, dok je nešto više od 1/5 ispitanika, izrazilo stav da ih reč socijalni radnik asocira na nešto negativno.

Mišljenje o socijalnim radnicima je dosta podeljeno, ali ohrabrujući je podatak da 2/3 onih koji su imali susrete sa socijalnim radnicima ima pozitivan, dok 11% ima negativan stav. Značajan udeo građana od 39.9% bi potražio pomoć socijalnih radnika ukoliko bi im ona bila potrebna, a značajan je i broj njih koji bi o tome razmislio. Naspram njih, 15% ispitanika je izrazilo stav da to ne bi učinilo. Ovaj podatak nam govori da, iako u Srbiji često postoji veliko nepoverenje među građanima u državne institucije, u kriznim situacijama bi veliki procenat ispitanika potražio pomoć neke socijalne usluge, ili bi o tome razmislio. Rezultati ankete pokazuju da 37.5% ispitanika smatra da je posao socijalnih radnika među ugroženijim zanimanjima u Srbiji, a najmanji procenat, njih 14.2% smatra da profesija socijalnih radnika nije ugrožena. To potvrđuje još jednu našu pretpostavku, koja se odnosi na to da je ovo zanimanje među ugroženijima u našoj zemlji.

Najveći procenat ispitanih građana, njih 25.9% smatra da socijalni radnici treba više da se suprotstave diskriminaciji i korumpiranosti. Takođe, veliki broj od 21.7% smatra da treba da se poboljša posvećenost dobrobiti građana. Istaknuti procenti posebno su interesantni, s obzirom da na njih može uticati više različitih faktora, među kojima kao potencijalni prepoznajemo i medijsko izveštavanje i negativnu sliku koju oni stvaraju o ovim radnicima. Ovi podaci isto tako mogu da nam budu pokazatelji za ono što bismo u budućnosti u svojoj profesiji mogli da poboljšamo.

Naše polazne pretpostavke za ovo istraživanje u velikoj meri su se pokazale kao opravdane, ali su donekle podaci i pozitivno iznenadili i dali nam nadu u mogućnost poboljšanja trenutne situacije. Međutim, podaci do kojih smo došli omogućavaju nam da zaključimo šta građani misle o socijalnim radnicima, kao i šta bi moglo da se promeni u radu nadležnog ministarstva i samih socijalnih radnika kako bi se taj posao obavljao što efikasnije. Naročito treba raditi na popravljaju slike u medijima o socijalnim radnicima, te samim tim prikazivati realnu sliku, što podrazumeva i izveštavanje o dobrim stranama ove profesije i tome koliko socijalni radnici pomažu građanima. Na taj način bi se omogućilo stvaranje realnije slike u očima građana jer u svakoj profesiji postoje i dobre i loše strane.